

90 anys de lucidesa

Darrerament ens ha tocat lamentar la desaparició de dos dels homes de lletres més actius i brillants de Manresa, Josep Maria Aloy i Lluís Calderer. Aquest cop, en canvi, m'agradaria celebrar una triple (sí, triple!) circumstància agradable lligada a l'escriptor, historiador i periodista Josep Tomàs Cabot, el més gran de tots els lletraferits manresans i el que potser aguanta amb el cap més clar. En primer lloc, vull congratular-me per la lucidesa intel·lectual amb què acaba d'arribar als noranta anys: a finals d'agost, en una trobada entranyable, va reunir alguns amics del ram literari -entre els quals tinc la sort de comptar-me- i va bufar les espelmes. En segon lloc, em plau remarcar l'encert que la delegació del Col·legi de Periodistes de la Catalunya Central li hagi concedit el Premi d'Honor, com a reconeixement a una vida dedicada a les lletres. I, finalment, és una satisfacció recordar la publicació imminent del darrer volum de la seva "Obra Narrativa Catalana Completa", que l'editorial l'Albí -amb l'irreductible Jaume Huch al capdavant- és a punt de completar.

Formar part de la xarxa que envolta la creació literària, o de l'univers intel·lectual en general, té la gran virtut, un cop traspassada la primera i abrandada joventut en què cal acarnissar-se contra allò que han fet els que t'han precedit, d'esborrar diferències d'edat. Per això, de la mateixa manera que en el camp de les lletres et consideren jove fins a la quarantena -quan els esportistes ja es retiren-, és fàcil anar conreant l'amistat de persones amb qui et portes una bona colla d'anys i que, per edat, tant podrien ser els teus pares com els teus fills o, si voleu, germans grans o petits. Per això, doncs, em considero afortunat d'haver pogut compartir amistat amb Calderer i Aloy, i visitar o rebre trucades i whatsapps amistosos de Josep Tomàs Cabot, una de les veus narratives més interessants de les darreres dècades i persona d'una enorme qualitat humana i intel·lectual que, cada cop que parla, imparteix una lliçó d'història, de literatura o de vida. I que per molts anys pugui continuar fent-ho!

Il·lustració: Erques Torres.

